

Kapitola dvacátá první

OWEN

K ráčí se mnou ke zdi na kraji lesa, stříbrná a tichá, vítr si pohrává s květinami v jejích vlasech. Něco se změnilo, něco, čemu tak úplně nerozumím. Stále z ní mám strach, naplňuje vzduch mezi námi, ale už není tak silný jako před dvěma hodinami. Zastavíme u zdi a ona se na mě podívá.

„Přijdeš zase zítra?“ zeptá se.

Její zlatostříbrné vlasy jí poletují kolem obličeje, její medové oči v temnotě září. *I nestvůry můžou být krásné.*

„Je to bezpečné?“ zeptám se na oplátku já.

„Ochráním tě.“

To není tak úplně to samé. „Proč chceš, abych přišel?“

Chvilí si mě prohlíží. Pak skloní hlavu a odvrátí oči. „Protože jsem osamělá. A protože ty jsi... laskavý. Chci se dozvědět víc o tvém světě. O tobě. Chci vědět, proč kvůli tobě chci být něco víc než jen nestvůra, kterou stvořila má matka.“

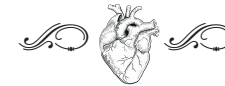
Nadechnu se a snažím se myslet na něco jiného, než na její omamné listy a vůni fialek. „Přijdu,“ slíbím.

Odměnou mi je záblesk v jejích očích a letmý úsměv. A pak zmizí v lese a já přelézám zeď, hlava se mi točí ze snahy skloubit svůj přetrvávající strach z nestvůry, která povraždila cestující z vlaku, se stříbrobílým stvořením, se kterým jsem se právě rozloučil. Se... Seren.

Vplížím se zpět do domu a zalezu do postele. Zachvěju se, když mi dojde, co jsem právě udělal. Dobrovolně jsem šel do lesa se stromovou sirénou. Slíbil jsem jí, že se vrátím. Tvrdí, že od vykolejení vlaku nikoho nezabila, a že nezabije ani mě. *Věřím jí.* Jak můžu být tak hloupý?

Protože zachránila Awelu, opakuje má tvrdohlavá mysl. *Protože zachránila mě, několikrát.*

Mé neklidné myšlenky se promění ve spánek. Zdá se mi o listí a o hvězdách, zapletených dohromady ve vlasech stromové sirény. Zdá se mi o moři z fialek.

„Owene.“

V otcově hlase je náznak vážnosti, na kterou nejsem zvyklý. Cítím na sobě jeho oči, ale nepozvednu ty své, abych se na něj podíval. Namísto toho zapíšu poslední hvězdu souhvězdí Morwyn do mapy a přimhouřím oči, abych okulárem teleskopu mohl pozorovat relativní postavení hvězd okolo Morwyn.

„Owene, podívej se na mě.“

Opřu se a poslechnu.